

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Hymne

Citation: Michaëlis, Sophus: "Hymne", i Michaëlis, Sophus: *Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen*, Gyldendal, 1893, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_03-shoot-workid59386.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Hymne.

Hellige Afrodite!
Du bøjer Hjerterne til og fra,
samler dem i et Nu,
skiller dem langsomt,
— skiller dem aldrig.
De Saar, du rev med din hvide Haand,
du læger dem med et Aandepust.
Din evige Stilhed fylder Rummet,
hvor de tvende skilte mødes.
Stjernerne glemmer at blinke,
og Kloderne standser deres Gang
for at lytte til Hjerternes Forsoning.
Og Læben dirrer,
famler efter Ord for den bitre Lykke
at elske endnu
— trods alt!

55

Trods Svig og svegne Løfter,
trods skummende Forbandelser,
trods tusind hadende Tanker.
De knyttede Hænder løfted sig i Trods
for at vælte Erindringens hvide Marmorbilled,
de sank som slappe Siv
for et eneste susende Blik fra Gudindens Øjne.

Afrodite, du stærke, du stolte!
uransagelige ere dine Veje —
de dorske Pligtmennesker kender dem ikke,
fatter dem ej;
de ser kun Dyrets Ubændighed
i dine længselsaandende Armbevægelser.
Men jeg bøjer mig i Ydmyghed
og rejser mig i Vælde:
Flæng mit Hjærte i Saar!
Pin mig igen!
Trods Smerte og svidende Nag
gaar jeg Helvedes Luer i Møde
under Jubelraabet:
Jeg elsker!

19. Jan. 1891.